

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 213: Ngàn Kinh Muôn Luận, Chằng Qua Đầu Là Thuyết Minh

Đạo Lý Đây, Phát Huy Đạo Lý Đây

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 015)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ngàn kinh muôn luận, chằng qua đầu là thuyết minh đạo lý này, phát huy đạo lý này.】

Càng là ở trong các kinh điển Đại Thừa thì nói càng thấu triệt, không những giảng giải lý luận thấu triệt, mà đồng thời giảng về cái dụng của tâm tánh trong đời sống thường ngày cũng rất thấu triệt.

Giống như kinh Hoa Nghiêm, không những nói rõ ràng đến như vậy, mà đến phẩm kinh văn sau cùng là “Phẩm Nhập Pháp Giới”, Đức Thế Tôn đã dùng năm mươi ba vị Pháp Thân Đại Sĩ cùng với Thiện Tài Đồng Tử để biểu diễn cho chúng ta xem. Cho nên kinh Hoa Nghiêm rất hay! Có lý luận, có phương pháp, lại còn có biểu diễn. Loại sách giáo khoa như thế này đi đâu mà tìm, có cả phần biểu diễn làm mẫu, vô cùng hiếm có.

Chúng ta biết rằng, ở Trung Quốc thời xưa, người xưa, hay người đi học, bộ sách quan trọng nhất chính là “Tứ Thư”. Người hiện đại hầu như đã lãng quên bộ sách này rồi. “Tứ Thư” là do Chu Hy đời nhà Tống biên soạn. Sau khi chúng ta đọc kinh Hoa Nghiêm, quay đầu nhìn lại “Tứ Thư”, thì thấy có khả năng ông Chu Hy nhờ xem kinh Hoa Nghiêm mà có được linh cảm. Bởi vì phương pháp biên soạn của ông giống hệt như kinh Hoa Nghiêm: có lý luận, có phương pháp, có biểu diễn.

Ông chọn lấy hai thiên ở trong Lễ Ký là “Đại Học” và “Trung Dung”. Hai thiên này vốn nằm trong kinh Lễ. Thiên “Đại Học” giảng phương pháp. Phương pháp gì? Xin thưa với chư vị, là phương pháp sống qua ngày, phương pháp của đời sống, vô cùng thân thiết! Thiên “Trung Dung” là giảng đạo lý, trong đó có

lý luận, có phương pháp. Còn “Luận Ngữ” và “Mạnh Tử” chính là phần biểu diễn, làm ra để cho chúng ta xem.

Quý vị hãy xem Khổng Tử làm thế nào để ứng dụng những lý luận phương pháp này vào trong đời sống của Ngài, những lý luận phương pháp trong “Luận Ngữ” chính là Đại Học và Trung Dung. Mạnh Tử làm thế nào để có thể ứng dụng lý luận phương pháp này vào trong đời sống của Ngài? Là biểu diễn cho chúng ta xem.

Cho nên “Luận - Mạnh” (Luận Ngữ và Mạnh Tử) rất giống với “Năm mươi ba lần tham học” trong kinh Hoa Nghiêm, thật sự là sách giáo khoa cao cấp, phương pháp biên soạn vô cùng viên mãn, có kèm theo biểu diễn. Đây là chỗ để cho người học Phật chúng ta, đặc biệt là người sơ học, thật sự có thể nhập môn, có nơi để bắt tay vào thực hành.